

Inleiding.

Wanneer je op reis gaat met je groep is het goed om al de noodzakelijke documenten vroegtijdig op een rijtje te zetten.

Paspoort of identiteitskaart.

Voor een reis naar het buitenland hebben de deelnemers een paspoort of identiteitskaart nodig. Niet alleen om de grens over te gaan, maar ook om je te kunnen identificeren. Als je reist naar een Europees land waar geen grenscontrole is, moet je dus toch een paspoort of identiteitskaart meenemen. Voor het buitenland kun je altijd je paspoort gebruiken als officieel identiteitsbewijs. In veel Europese landen kun je ook terecht met je Nederlandse identiteitskaart. Die is geldig voor de volgende Europese landen: Andorra, België, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Hongarije, Ierland, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal (inclusief Azoren en Madeira), San Marino, Slovenië, Spanje (inclusief Canarische eilanden), Tsjechië, Turkije, Zweden en Zwitserland. Een aantal landen eist dat je reisdocument bij binnenkomst of na vertrek nog een bepaalde periode geldig is, bijvoorbeeld zes maanden. Het reisbureau of het consulaat van het land waar je naartoe reist, kan je daar meer over vertellen. Een rijbewijs wordt niet als officieel identiteitsbewijs in het buitenland geaccepteerd.

Voor de aanschaf van een paspoort hebben kinderen tot hun achttiende jaar toestemming van een ouder of voogd nodig. Deze moet voor de aanvraag van het paspoort een geldig legitimatiebewijs overleggen. Kinderen kunnen vanaf twaalf jaar zelfstandig een Identiteitsbewijs aanschaffen. Voor die leeftijd hebben zij toestemming van een ouder of voogd nodig. Het aanvragen van een paspoort en identiteitsbewijs kun je bij de afdeling burgerzaken van je gemeente.

Visum.

Sommige landen hebben aanvullende eisen als je ze wil bezoeken. Ze vragen een visum en soms een inentingsbewijs. Een visum is een vergunning, meestal in de vorm van een stempel dat in het paspoort wordt gezet, om in een bepaald land te mogen reizen en verblijven en soms om het land te mogen verlaten. Informeer tijdig bij het consulaat of de ambassade van het land waar je naartoe gaat. Soms duurt de aanvraag van een visum enkele weken tot maanden. Op de website van het ministerie van buitenlandse zaken vind je de adressen van ambassades en consulaten.

Deelnemerslijst.

Natuurlijk neem je op reis naar het buitenland een lijst mee met daarop de gegevens van alle deelnemers (incl. leiding). Bedenk dat het tegenwoordig steeds vaker noodzakelijk is dat bij kamperen in tent of logeren in een groepsaccommodatie het noodzakelijk is dat de eigenaar/beheerder een kloppende lijst heeft van alle aanwezigen. Nummers van paspoort of identiteitskaart zijn dan ook handig om te vermelden. Maak voor elke locatie vast een lijst gereed, dat scheelt je veel schrijfwerk ter plekke, en het zoeken naar een kopieermachine.

Het is ook belangrijk te weten wat de medische situatie van de deelnemers is. Zorg er dus voor dat de deelnemers ook deze gegevens in kunnen vullen op het inschrijfformulier. Bedenk wel dat dergelijke gegevens strikt vertrouwelijk zijn en dat je in je groep ook duidelijke afspraken maakt hoe je met dit formulier, en de gegevens erop, omgaat, wie het bewaart en wie er inzicht in mag hebben. Neem altijd twee kopieën van elk formulier mee op reis, zodat je één formulier kunt gebruiken en één formulier achter de hand hebt voor geval dat... Laat om praktische redenen ook een kopie van elk formulier achter bij je contactpersoon in Nederland, zodat ook die gegevens kan opzoeken.

Verzekeringen.

Als je (voor langere tijd) op reis gaat naar het buitenland, moet je altijd denken aan een reisverzekering.

Reizigerslijst, collectieve lijst of groeps paspoort.

In de afgelopen jaren is onduidelijkheid ontstaan over de toepassing van de regeling inzake collectieve lijsten voor reizen in de Benelux. Inmiddels is deze regeling ingetrokken bij gelegenheid van de inwerkingtreding van de vreemdelingenwet 1965, te weten door het toenmalige artikel 53 van het voorschrift vreemdelingen (per 1 januari 1967). De intrekking van de regeling blijkt echter onvoldoende te zijn doorgedrongen tot de betrokken instanties. Als gevolg hiervan zijn er af en toe toch nog collectieve lijsten afgestempeld door de plaatselijke politie. Het gaat om het besluit van de minister van justitie van 22 juni 1961, waarbij een regeling werd getroffen voor het gebruik van collectieve lijsten waarmee jeugdige personen die een schoolreis of een andere groepsreis willen maken, zich binnen het Beneluxgebied konden verplaatsen. De lijst diende te worden opgesteld door de directeur van de organiserende onderwijsinstelling, dan wel de leider van de jeugdgroep en vervolgens te worden afgestempeld door de plaatselijke politie. De deelnemers aan de desbetreffende reis hoefden dan niet in het bezit te zijn van een persoonlijk identiteitsbewijs, ongeacht hun nationaliteit.

Naast de regeling betreffende het gebruik van collectieve lijsten, heeft overigens ook gedurende enige tijd een regeling gegolden met betrekking tot de afgifte van collectieve paspoorten, te weten het destijds door de minister van buitenlandse zaken uitgevaardigde voorschrift collectieve paspoorten 1958. Deze regeling is ingetrokken met de inwerkingtreding van de paspoortwet op 1 januari 1992. De reden daarvoor was dat in de praktijk in het geheel geen gebruik meer werd gemaakt van de mogelijkheid om collectieve paspoorten aan te vragen. Daarom is besloten de verstrekking van collectieve paspoorten niet te continueren onder de werking van de paspoortwet.

Het voorgaande betekent dat er geen collectieve reisdocumenten op grond van Nederlandse regelgeving meer mogen worden afgegeven.

Zie ook.

- Ministerie van Buitenlandse zaken (www.minbuza.nl).
- Paspoort of identiteitskaart afdeling Burgerzaken van je gemeente.
- Informatie over visum (www.visum.nl of www.visumdienst.nl).
- Informatie over reisdocumenten (www.bprbzk.nl).

Bijlagen.

Bij deze publicatie behoren geen bijlagen.